

[Hans Hansen (Rørby).]

ligt, at Obligationsejerne deltager, naar det gælder den nuværende bortprioriterede Grundrente, idet, som han udtrykker det, det i Virkeligheden er de tidligere Sælgere af Jorden, der ligger inde med Grundrenteværdien. Det foreslaas at paaligne de tinglyste Obligationer i fast Ejendom en Afgift paa 20 pCt., som meget nær vil svare til det Afdrag, som Skødehaveren i Henhold til § 15 skal have udbetalt af Staten gennem Kommunen, paa 2 pCt. aarlig af Grundværdien i 25 Aar. Det vil sikkert blive nødvendigt i Udformningen af denne Obligationsafgift at paaligne den paa Obligationsudstederen, som da faar lovlig Adkomst til at trække Afgiften fra i sin Rentebetaling til Obligationsejeren. Der skal til de 2 pCt. aarlig af Jordværdien bruges ca. 94 Millioner aarligt, hvilket svarer til ca. 12 pCt. af Obligationsformuens Hovedstol. Jeg regner med, at Prioritetsgælden udgør en 8 Milliarder Kroner. Overgangstiden vil være 25 Aar. Ved at paaligne Obligationsafgiften paa Debitor kan man paaligne Kreditforeningerne Afgiften og give dem Ret til at fradrage Beløbet i Ydelsen til Obligationsejeren. Lader man Afgiften følge Obligationen ved Arv, Skifte, Salg og Udtrækning og samtidig fritager nye Obligationer, fremtidige Obligationer, for Afgiften, vil Afgiften ikke kunne væltes over paa Laantagerne. Der maa sandsynligvis ogsaa gives Banker og Sparekasser, som ligger med Obligationer som Dækning for Indskyderne, Regresret for at modvirke Udtræk af bestaaende og Oprettelse af nye Banker og Sparekasser.

Det foreslaas i § 20 at omforme den nuværende Formueskat til Staten til en Formueafgift, det vil sige ophæve Formueskatten og kapitalisere den paa samme Maade som Tienden i sin Tid og indbetale det kapitaliserede Beløb igennem 25 Aar. Det indvundne Beløb skal bruges til Nedskrivning af Statsgælden.

Nærmere Udformning af Obligationsafgiften og Formueskattens Kapitalisering henvises til særlig Lov, idet dog Forslagsstillerne ønsker fastslaaet, at fremtidige Obligations- og Formuedannelser skal være skattefrie, og at der ved Udformningen af Formueskattens Kapitalisering skal tages Hensyn til den Formuedgang, som skyldes Obligationsafgiften og Inddragningen af Grundrenten, saaledes at disse Formuer ikke rammes to Gange.

Det 4de Afsnit, §§ 21, 22 og 23, omfatter Ophævelse af Skatter og Afgifter. Det foreslaas i § 21 at fastlægge den ifølge

Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 1 og Lov Nr. 304 af 22. December 1927 paalignede Indkomstskat til Staten til Afvikling af Statsgælden. Vi har her taget et Hensyn baade til de vanskelige Tider, Erhvervslevet er inde i, og til den Kritik, der fremkom mod det Forslag, vi fremsatte i 1930, bl. a. fra den højtærede Indenrigsminister. Det er muligt, at Ministerens Betragtning under Behandlingen af Retsforbundets Overgangsforslag kan have sin Rimelighed, nemlig at de store Indtægter, i hvert Fald i en Overgangstid, ikke bør fritages for at deltage i denne Afvikling. Ministerens Udtalelser herom findes i Rigsdagstidenden for 1930—31 Sp. 7319.

Desuden foreslaas det at ophæve Bestemmelserne om Grundskyld, Ejendoms-skyld og Grundvurdering i Lov Nr. 352 af 7. August 1922, altsaa den faste Ejendomsbeskatning til Staten, for at lade den gaa ind under nærværende Lovforslags Bestemmelser. Ligeledes foreslaas det at ophæve den kommunale Grundskyld i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926, og den i samme Lov omhandlede Ejendomsskyld til Kommunerne foreslaas ophævet gradvis med $\frac{1}{25}$ om Aaret, saaledes at den bortfalder med Overgangstidens Udløb. Alle Nybygninger, der ikke er skyldsats pr. 1. Januar 1933, foreslaas fritaget for kommunal Ejendoms-skyld.

I § 22 foreslaas Toldafgifterne nedsat med mindst det Beløb, som Grundskylden ifølge dette Lovforslag giver Staten i Indtægt udover det Beløb, som Skatterne paa fast Ejendom har givet Staten i Indtægt i Finansaaret 1932—33. Endvidere foreslaas alle Positioner, der angaar Øl, Spiritus og Tobak, omdannet til Banderoleafgifter.

Forslagsstillerne er sig bevidst, at vi ved at foreslaa Toldskatterne nedsat eller ophævet, efterhaanden som Grundskylden giver Dækning for Statens Indtægter ved Toldloven, kommer paa tværs af det, der her i den høje Rigsdag ofte, især i de senere Aar, er betegnet som praktisk Politik. Vi mener, at der ogsaa her maa forsøges en Forening af Teori og Praksis. Vi mener, at Toldskatterne og den deraf følgende Varefordyrelse er en afgørende Hindring for den Tilpasning, som betinger Løsningen af Krisen, og at de politiske Grupper, der er organiserede under forskellige Navne i dette høje Ting med Programpunkter, der angiver, at de er Tilhængere af Afskaffelse af Tolden, ikke som hidtil kun bør være frihandelsvenlige i Teori, men at de ogsaa bør være Frihandelsvenner i Praksis.

Den finansielle Virkning af Lovforslaget